

מסורת הש"ס

(א) ז"ל על, (ב) ז"ל ירימה
בירמיהו, (ג) (כ"ה טו.),
(ד) סנהדרין קג. ע"ש,
(ה) [ז"ל שקרנים. כ"א
בסנהדרין], (ו) [שבת קמט].
חגיגה יב: סנהדרין קג.
(ז) יומא לג. ע"ש טיר מ
ע"ש, (ח) כ"א שנהבד.
רש"א טו) (ע"ר ירימה ה,
(י) [ש"י י, כ] (ז"ל לא),
(ל) [וע"ש חוס' יומא טו:
דיה אמר להם וקטע' מנחת
כר' ד"ה חמ"ר]

הגהות הב"ח

(א) נמ' וכתוב וחספס
יראיה בן שלמיה
בירמיהו וינאכו:
(ב) שם גמולה דא
מצטלה:

מוסף רש"י

[illegible]

אלו נאמרין פרק שביעי סוטה

מב.

עין משפט
גר מצודה

א א מ"י פ"ו מהלכות
תלמים הלכה ג סמג
עשין קכ:
ב ב מ"י שם הלכה ב:

תורה אור השלם

1. ויהי וזה בשער בנין
ועם בעל פקדה ותמו
וראיהו בן שלמה בן
תנחומי ותפשו את ימיהו
הנביא לאמר אל
הבשרים אתה נולד.
ימיהו לו יג
2. כי עדת הנקן גלמוד
ואש אכלה את אחי שרה
אויב טו לו
3. ואמרת בלבבך מי
יגד לי את אלה ואני
סובילי וגלמודי גלה
וסורה ואלה מי גדל הן
אני נשארתי לכדי אלה
איהם הם

ישעיהו מט כא
4. יום מלכנו החלו
שרים חמת מין משך ידו
את לצעים: הושע ו ה
5. גם הוא לי לישועה כי
לא לפניו חנה יבוא:

איוֹב יג טז
6. לֹא יֵשֵׁב בְּקֶרֶב בֵּיתִי
עֲשֵׂה רַמְיָה וְדַבֵּר שְׁקָרִים
לֹא יִכּוֹן לִנְגֹד עֵינַי:

7. כי לא אל חספץ ישע
אתה לא יגרך רע:

8. והיה בקרבכם אל המלחמה ונגש הכותן ודבר אל העם:

דברים כ ב
9. ואמר אלהם שמע
ישראל אתם קרבים
היום למלחמה על
איביכם אל ירך לנבכם
אל תיראו ואל תחפזו
ואל תעריצו מפניהם:

דברים כ ג
10. ויקמו האנשים אשר
נקבו בשמות וחזיקו
בשביה וכל מערמיהם
הלכישו מן השלל
וילכשום וינעלו
ויאכלום וישקום ויטכום
וינהלום בחמרים לכל
כושל וביאום ירחו עיר
התמור אצל אחיהם
וישובו שמה:

דברי הוימים ב' כח טו
 11. מ' י"ן אלהיכם העלה
 עיניכם להלחום לכם עם
 אומות גדולות ורבות
 השבעת
 אתכם:
 12. ויהי קול השופר
 העלה
 ידבר והאלהים יענו
 בקול:
 13. ודברו השטרים אל
 העם לאמר מ' ואיש
 אשר בנה בית חדש ולא
 תבנו יתר ויבט לביתו ון
 ימות במלחמה ואיש
 יצטר יצטרעב: דברים כ' טו

פרק אלו נאמרין (ועיל דף לב). מקרא
מה למה הקדים פרק זה קודם פרק
עגלה ערופה משום דאיירי בפרשת
מיליה ופסיק ושדי להו וא"ת ולימני
לעיל פרשת משותף ולמטה פרשת

פרשת עוללה ערופה ש' לומר דלא
 ש"ך למימר פרשת משוח מלחמה
 שרי לה ומהה משוח מנות קריאה
 אלא משוח מתאה: **הב'** קאמר
 שנאמר ודבר. ירושלמי למה גנין
 דכתי' ודבר הרי ק"ש דכתי' בה ודברת
 גם והיא נאמרת בכל לשון אלא גנין
 דכתיב בה אמירה הרי פרשת ויד
 מעשר הרי כתיב בה אמירה והיא
 נאמרת בכל לשון אמר רבי חני
 נאמר כאן הגשה ונאמר להלן הגשה
 וגבה הכהנים בני ילי מה נגישה שנה
 להלן בלשון קודש קרי כאן בלשון קודש
 עד דרון כרבי עקיבא דלמחר לשונות
 ריבויין דכרבי ישמעאל דלמחר
 לשונות כפולין הן כהם מאי אמר ר'
 חייל בר אבא נאמר כאן נגישה
 ונאמר להלן נגישה וקדש מהלך אל
 הערפל מהלך לשם לשון הגשה אל
 כאן לשון הקודש סמכתגזר דלא
 ופקדו ודבר נכבדות בראש העם ואחרי
 קן נאמר הרי ודבר אלי העם בחר
 דמחמו לכווה הוא משמע לוי:

סבן לאו סמונה הוא. ואם תאמר
הא אמרין בטהדרין פרק

כל הגדול (דף י"ב). כשהוא מזהב חסר
בן הדם וצריך לו אחר וזה והמנוה
ממלעו ותניא כשהוא עומד בשורה
לנחם את האחרים כגון ותשוח מלחמה
עומד בימיו ואמר רב פפא ש"מ
מאחז ממנו אתל שש מניח היינו
סגן היינו ממנו יש לו יומר ודאי
ממנו היה לדברים שמיטרו אחיו
הכהנים כדכתיב (וי"א דף כ"ה). אמר
לוי הממונה אצל מן האחרים
לזו שום מנוי ושכר יתור על אחיו
הכהנים ואינו אלא כעין מינוי אמרכל
ונצור שגדלוהו אחיו הדיהים:

לחיהם וישבו שומרון וגו' על
אין מרחמין עליכם אל יד
לבכם מפני צהלת סוסים
מקול קרנות אל תערצו מפני
ם ואתם באים בנצחוננו של
עמו בני עמון באו בנצחוננו
ולחיהם הוולק עמכם הלחם
י"משה ידבר והאלהים יענו
ודבר אל העם יכול כל כהן
אז כהן גדול דומיא דשומר
נמי האיכא מלך על גביו
ינא סגן הכהנים למה סגן
הם שמע ישראל: מאי שנא
ברוך הוא לישראל אפילו
אל יד לבכם אל תיראו
בספר מה הוא אומר
שמעו

יִרְמְיָהוּ הוּא כְשַׁעַר בְּנִימָן וְשֵׁם כְּעַל פְּקֻדוֹת וְשֵׁמוֹ יִרְאֵהוּ בֶן שְׁלֵמִיָּה בֶן חֲנַנְיָה וַיִּתְּפֹשׂ אֶת יִרְמְיָהוּ הַנְּבִיא לֵאמֹר אֶל הַכַּשְׁדִּים אַתָּה גּוֹפֵל וְאָמַר (לוֹ) יִרְמְיָהוּ שְׂקָר אֵינִנִּי גּוֹפֵל ⁽⁶⁾ אֶל הַכַּשְׁדִּים גּוֹ' וְכַת' וַיִּתְּפֹשׂ ⁽⁵⁾ יִרְמְיָהוּ וַיְבִיֵּאוּ אֶל הַשְּׂרִים וְא"ר אֱלֶעָזָר כָּל עֵדָה שִׁישׁ בָּה חֲנוּפָה מֵאוֹסֶה כְּנֻדָּה שְׁנֹאמַר ² כִּי עֵדָת חֲנָף גִּלְמוּד ¹² שֶׁכֵּן בְּכַרְכֵּי הַיָּם קוֹרִין לְנֹדָה גִּלְמוּדָה מֵאִי גִלְמוּדָה גִּלְמוּדָה ⁽⁸⁾ מִכְּעֵלָה וְאָמַר ר' אֱלֶעָזָר כִּי עֵדָה שִׁישׁ בָּה חֲנוּפָה לְסוּף גּוֹלָה כְּתִיב הִכָּא כִּי עֵדָת חֲנָף גִּלְמוּד וְכַת' הָתֵם ¹³ וְאָמַרְתָּ בִלְבָבְךָ מִי יֵלֵךְ אֶת אֱלֹהֵי וְאֵנִי שְׂכֻלָּה וְגִלְמוּדָה גּוֹלָה וְסוּדָה גּוֹ' א"ר יִרְמְיָה בְּרַ אָבָא ⁽⁷⁾ אֲרַבְעָה כִּיתוֹת אֵין מִקְבָּלוֹת פְּנֵי שְׂכִינָה כַת לִצִּים וְכַת חֲנִיפִים וְכַת ⁽⁹⁾ שְׂקָרִים וְכַת מִסְפָּרֵי לִשְׁוֹן הָרַע כַת לִצִּים דְּכַתִּיב ⁴ מִשְׁךְ יִדּוֹ אֶת לְרֹצְצִים כַת חֲנִיפִים דְּכַתִּיב ⁵ כִּי לֹא לִפְנֵי חֲנָף יִבָּא כַת שְׂקָרִים דְּכַת' ¹⁰ דְּוֹבֵר שְׂקָרִים לֹא יִכּוֹן לְגַנֵּג עֵינֵי כַת מִסְפָּרֵי לִשְׁוֹן הָרַע דְּכַתִּיב ¹¹ כִּי לֹא אֶל חֲפֵץ רָשָׁע אַתָּה לֹא יִגְדֹר רַע ⁽¹⁴⁾ צִדִּיק אַתָּה ה' לֹא יִגְדֹר בְּמִגְדוֹר רַע;

הדרן עלך אלו נאמדין

משוה מלחמה *בשעה שמדבר אל העם בלשון הקודש היה מדבר שנאמר יהיה קרבתכם אל המלחמה וגשגש הכהן זה כהן משוה מלחמה דבר אל העם בלשון הקודש 'ואמר אליהם שמעו ישראל וגו' על אויביכם ולא על אחיכם לא יהודה על שמעון ולא שמעון על בנימין שאם חפלו בידם ירחמו עליכם כמה שנאמר "ויקומו האנשים אשר נקבו בשמות ויחזיקו בשביה וכל מערומיהם הלבישו מן השלל וילבישום וינעילום ויאבילום וישקום ויסכום וינהלום בחמורים לכל כושל ויביאום ירחיו עיר התמרים אצל אויביכם אתם הולכים שאם חפלו בידם ללכתם אל תראו ואל תחפזו וגו' אל יר

וציחצוח חרבות אל תיראו מפני הגפת תריסין ושפעת הקלסין אל תחפזו
קול צווחות "כי ה' אלהיכם ההולך עמכם הם באין בנצחוננו של בשר
מקום פלשתים באו בנצחוננו של גלית מה היה סופו לסוף נפל בחרב ונפ
של שובך מה היה סופו לסוף נפל בחרב ונפלו עמו ואתם אי אתם כן כי ה'
לכם וגו' זה מחנה הארון: גמ' מאי קאמר הכי קאמר שנאמר דבר ולהלן או
בקול מה להלן בלשון הקודש אף כאן בלשון הקודש תנו רבנן ונגש הכהן
שידיצה ת"ל¹³ ודבריו השומרים מה שומרים בממונה אף כהן בממונה וא
מה שומר שיש ממונה על גביו אף כהן שיש ממונה על גביו כהן גד
בעבודתו קאמר ואימא סגן סגן לאו ממונה הוא דתנאי "אמר רבי א
ממונה שאם אירע בו פסול בבחן גדול נכנס ומשמש תחתיו: ואמר א
שמע ישראל אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בן יוחי אמר להן הקד
לא קיימתם אלא קריאת שמע שחרית וערבית אי אתם נמסרין בידם
כ"י: תנו רבנן¹⁴ פעמיים מדבר עמם אחת בספר ואחת במלחמ

גמולו. גדולה כמו ויגמל (בראשית כא):
משך ידו. הקב"ה מהיות את לוא'ים:
לא יגור רע. לא יגור עמך רע.
ויגבי מספרו לשון הרע חביב דחביב
בהיא פרשטא בי און צפיהו נכונה וגו':

הדרו עלד אלו נאסרין

משורח מלתמה. הן (י) שנאמר
לך שנאמר וגם הכהן
וגו'. ובגמרא פריך מאי קאמר:
ויקומה האנשים. כתיב גבי פסח
והיה רמיהו שלחם עם אלו דכתיב
הימים ששבו ממני יהודה הרבה
ועם היה נביא עורר שמו והוכיחם
לגמי ישראל ואמר להם בחמת ה'
על בני יהודה נמנע בדרכם והוכיחם
בשם אבי מרפא ועתה אתם אומרים
לנכבש אותם לעבדים שמעו והשיבו
את השביה וגו': **לכל כושל**. כל
הנשולים שבהם שאין יכולין לילך
ברגליהם: **לחם פוסים**. צנץ פוסים
קרי' (להל' ש) בלשון המקרא: **קלנסין**.
מגופין: **הגפת תריסין**. מגופין
ויסוגרין ומדבקין התריסין זה סמוך
לזה כדי שיקפו זה על זה והקול
שומע בקול המון לאיים על שכנגדם:
גמט. שר כנף הדערוז': **גמ'** מאי
קאמר. יהי יליף לשון הקודש
מהכא: **דמיא דשער**. מידוהא הוא.
השופט ממונה על השוער ששוער
עשוי לנגות את מי שיהיה השופט
לוקח: **ויאמא סגן**. מדבר דברים
הללו דהא ממונה הוא ויש ממונה
על נביו: **למה סגן ממונה**. למה
דבר הוא ממונה ומוכן: **שם אירע**
דכו'. אכל עורר שלא אירע פסול לכהן
גדול אין לסגן אירוע של כלום:
מאי שנה שמע ישראל. למה
מתחיל בלשון זה: **פעמיים מדבר**
עממם אחם כפסר. כשיאלו מארעס:
שמו

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones